

Maastricht / Arnhem, 12 maart 2023

Lieve Laatste Winterdagen,

Onder nul klemt de voordeur, alsof het huis mij binnen houden wil,
maar ik ging naar Maastricht.

Onderweg vleide de maartse sneeuw
zich tussen maïsstoppels en geknotte wilgen,
er werden pogingen tot pop gedaan en jongens schraapten sneeuwballen bijeen.

Ondanks de kou zaten de terrassen in het Zuiden vol.

In Limburg begint de lente altijd een maand eerder,
alsof ze naar het nog diepere zuiden reikt, naar een zon verlangt
warmer dan de melkbleke schijf die ons hier beschijnt.

Ik gaf les op de toneelacademie, waar ik een kwarteeuw eerder als student was begonnen,
aan een klas vol jonge mensen waar ik mezelf in herkende.

Al was ik misschien wat knoestiger
en was er door de jaren wat zilver in mijn baard gebeten;
ik zag weinig verschil tussen hen en mij.

Cognitieve dissonantie heet dat,
wanneer je hoofd de werkelijkheid plooit naar wat je wil geloven.

Een dag eerder had ik een app op mijn telefoon gezet
die je beeltenis omzet in een tienerversie van jezelf, een wonderlijke gewaarwording.
Van de twee gezichten die mij in *splitscreen* toegrijnsden was er één
het frisse, jonge gezicht dat ik voor me zie als ik aan mezelf denk,
en daaronder een wat oudere, vermoeide versie. Met wallen.

Alleen was die oudere versie natuurlijk de werkelijke versie.

In het dagelijks leven weet ik die realiteit nog wel te onderdrukken,
maar nu beide versies van mezelf op één scherm stonden,
moest ik onder ogen zien dat de jonge god die in mijn kop leeft ook enkel daar bestaat.

Ik schoot er een beetje van vol.

Niet omdat ik het mis om twintiger te zijn,
ik ben blij om ietwat geschonden, maar stukken gelukkiger,
de andere kant van de kwarteeuw later te hebben bereikt,
maar omdat ik die jongen van toen zo graag even vast zou willen pakken.

Hem zou willen zeggen dat het echt wel goed komt
en het vertrouwen willen geven in zijn toekomst - die nu mijn nu is.

En misschien schoot ik ook een beetje vol
omdat ik dat niet alleen tegen die jongen van toen zou moeten zeggen,
maar vooral ook tegen mijn zelf van nu.

En dan hoop ik dat ik wel luister naar mezelf, wanneer ik zeg
dat het echt wel goed komt.